

СВЕТИ ПРЕПОДОБНОМЪЧЕНИК АКАКИЙ СЕРСКИ

† 1816 година
Чества се на 1 май

Преподобномъченик Акакий, в светото кръщение Атанасий, бил роден в българското село Ново село (по гръцки Неохори) до град Солун. Поради бедност родителите му се преселили в град Серес. Още деветгодишен те го дали да учи занаят при един обуцар. Но обуцарят така жестоко биел момчето всеки ден, че веднъж, на Велики петък, то не издържало и обляно в сълзи избягало на улицата. За нещастие, две туркини го срещнали, поласкали го, въвели го в своя дом, нахранили го и така го объркали с хубавите си думи, че го убедили да се откаже от Христа. Тогава го взел при себе си градският бей, извършил над него обряда на мохамеданското обрязание, осиновил го и го обикнал заедно със жена си като роден син.

След като Атанасий живял в дома на бея девет години и вече възмъжал, беицата променила своята любов към него от майчинска в плътска и - като жената на Потифар - опитала се да го привлече за грях. Целомъдреният юноша - както прекрасният библейски Йосиф - избягал от нея, но тя, озлобена, го наклеветила през мъжа си, че уж той искал да се поругае с нея. Повярвал на жена си, беят го изгонил от своя дом и му предоставил пълната свобода, да отиде където иска.

Той отишъл при своите родители, които след неговото отречение се завърнали в Солун. Те много се зарадвали на неговото връщане и особено на неговото желание да се възвърне в Църквата Христова. Но мъдрата му майка го предупредила, че отреклият се доброволно от Христа трябва да умие греха от отречението си със собствената си кръв. Той възприел съвета на майка си дълбоко в душата си, оттеглил се в Хилендарския манастир в Атон, изповядал се пред духовника на Ксенофския скит и бил възстановен в християнството чрез миропомазване. Като чул пък за подвизите на неотдавна пострадалите атонски преподобномъченици Евтимий и Игнатий, той отишъл при бившия техен наставник йеромонах Никифор с молба да подготви и него за мъченичество. Духовникът обяснил на Атанасий всичката трудност на този подвиг, но се съгласил да го приеме под своето ръководство.

Подир едно малко колебание Атанасий бързо напреднал в духовния живот - с любов се подвизавал и очите му от сърдечно умиление станали извори на непрестанни сълзи. Като гледал неговото съвършенство в добродетелта и непоколебимост в мислите, духовникът го постригал в монашество с името Акакий и след известно време го благословил да се отправи на мъченически подвиг, при което му дал за спътник същия оня старец Григорий, който на времето съпътствал и преподобномъчениците Евтимий и Игнатий. Скоро след това те напуснали Света Гора и заминали за Цариград. В деня на самия подвиг Акакий се причастил със светите Христови Тайни, облякъл се като турчин и обливайки се в сълзи приел последното благословение на преподобни Григорий за мъченичество.

Като пристигнал във Високата Османска Порта, той захвърлил от главата си зелената чалма и започнал да я тъпче с краката си, изповядал Христа и проклинал Мохамеда. Като не успели с увещания да го убедят да остане мохамеданин, съдиите заповядали да го бият и го хвърлили в затвора. На другия ден Акакий бил изправен пред самия везир, но и това се оказало безполезно, поради което последвала присъдата да бъде обезглавен. В навечерието на изпълнението на присъдата светият мъченик се причастил със Светите Тайни.

На 1 май 1816 година турците обезглавили свети преподобномъченик Акакий на мястото, наричано Пармак-капи. Със събрани от християните пари

преподобни Григорий откупил от войниците - пазачи тялото на светия мъченик и го отнесъл на Атон. Светите му мощи били поставени първо в неговата килия, а после го погребали в новопостроения храм в чест на преди него пострадали преподобномъченици Евтимий и Игнатий. Главата на свети Акакий сега се намира в руския атонски манастир "Св. Пантелеймон".

В деня на неговата мъченическа смърт неговата памет на Атон се почита съвместно с тази на преподобномъчениците Евтимий (21 март, 1814 г.) и Игнатий (8 октомври, 1814 г.), защото е съставена обща служба на тримата светци, а отделно служба на свети Акакий няма.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).

2022 г.